

Saskiabuurt onthult markante verhalen

Theater

 Diane Romashuk

De wijk mag niet zo groot zijn, dat betekent niet dat de Saskiabuurt in Leeuwarden geen grootse verhalen te vertellen heeft. Dat laten de wijkbewoners morgen zien tijdens de theaterwandeling *Ik, Saskia*, een van de projecten van het community art-programma *De Reis* van Keunstwurk.

De afgelopen tijd verwerkten de buurtbewoners onder begeleiding van theatermaker Jeanine Niemendal, artistiek leider van dit project, en vier studenten van de NHL opleiding Docent Theater allerlei markante verhalen over en uit hun buurt tot theatrale scènes. In en om hun eigen huizen, voeren ze die morgen ook zelf op. Onder meer Saskia van Uylenburgh-Rembrandts grote liefde en de vrouw naar wie de wijk vernoemd is en architect van de buurt Willem Cornelis de Groot komen aan bod.

Maar ook persoonlijke verhalen van de bewoners worden verbeeld en gedeeld. „Zo is er een fantasy-achtig verhaal gemaakt over de buurtbewoners die een moestuintje opzetten op een braakliggend terrein tegen Het Vliet aan”, vertelt Niemendal. „Het stukje grond was velen daarvoor een doorn in het oog.” Een bijzondere ontdekking die een bewoner in zijn

huis deed is eveneens in een theatervorm gegoten. Niemendal: „Bij het renoveren stuitte hij op een vreemd hokje. Wat later stond een dame uit Australië bij hem op de stoep. Haar inmiddels overleden man had ook in het huis gewoond. Zij wist te vertellen dat in de oorlog onderduikers in het hok hadden geschuild.”

Toen Niemendal door Keunstwurk werd gevraagd om het project te leiden, hoefde ze niet lang over haar antwoord na te denken. De nu in Utrecht wonende Friezin volgde eerder bij Keunstwurk de kaderopleiding community art (kunstprojecten met, voor en door leden van de gemeenschap en onder leiding van professionals gemaakt). „Een mooie gelegenheid om die in de praktijk te brengen. De Saskiabuurt is ook een prachtige, authentieke wijk, moest lukken om daar mooie verhalen over te vertellen leek me.” Bij de bewoners duurde het wat langer voor het enthousiasme kwam. „In het begin heb

Bij het renoveren van zijn huis stuitte een bewoner op een vreemd hokje

ik daar wel wat moeite voor moeten doen. Maar eenmaal aan het idee gewend ontstond een mooie groep van zo'n twintig bewoners die intensief meedoen, en nog zo'n twintig meehelpers. Die stellen bijvoorbeeld hun huis beschikbaar.”

Naast het neerzetten van goed theater, was een doel van het project om wijkbewoners hun horizon te laten verbreden. „Daarin zijn we wel geslaagd. Zo is er een coupeuse die eerst een bekende wilde inschakelen om een kostuum te maken. Zelf was ze niet creatief, zei ze. Maar morgen is toch maar mooi een creatie van haarzelf te zien.” De Saskiabuurt wordt voornamelijk bevolkt door jonge studenten en gepensioneerde alleenstaanden, twee groepen die onderling maar weinig contact hebben, weet Niemendal. Daar verandering in brengen was ook een doel.

„Het project heeft wel al voor meer reuring en contact gezorgd maar nog minder dan gehoopt”, erkent ze. Maar dat kan nog komen. „De wandeling eindigt met een nazit voor alle deelnemers en bezoekers. Het sociale doel houdt dus niet op na de wandeling maar kan ook dan of later nog slagen.”

 Ik, Saskia start morgen om 21.00 uur bij Buurthuis Welgelegen. Reserveren via: iksaskiatheaterwandeling@gmail.com, keunstwurk.nl